

तदन्नभोजनप्रार्थयन्तं यथा । शङ्कः ।
“चाण्डालाच्च भूमिपात्रमज्जीविष्वजीविनाम्
श्रीणिङ्काच्च सूतिकाच्च भुक्ता मासं व्रती भवेत् ॥”
इति प्रायश्चित्ततत्त्वम् ॥*

तदवलोकनतदालपनतत्संस्पर्शनविधौ यथा—
“नालपेत् जनविद्विष्टान् वीरहोनां तथा
स्त्रियम् ।

देवता-पितृसञ्ज्ञास्त्रयस्त्रयादिनिन्दकैः ॥
कृत्वा तु स्पर्शननालापं शृङ्खलाकालोक्तनात् ।
अवलोक्य तथादक्षामन्यजं पतितं श्रवम् ॥
विधर्म्मसूतिकाषण्डविवस्त्रान्तावसायिनः ।
मृतनिर्यातकाश्चैव परदाररतांश्च ये ।
एतदेव हि कर्त्तव्यं प्राज्ञैः शोधनमात्मनः ॥”
पारिभाषिकसूतिकाकालक्षणं यथा,—
“अभोज्यसूतिकाषण्डमार्जाराखूँश्च कुकुटान् ।
पतितापविहचण्डालमृतहारांश्च धर्म्मवित् ॥
संस्पृश्य शृङ्खले स्नानात् उदक्याग्रामसूकरौ ।
तद्वच्च सूतिकाशौचदूषितौ पुरुषावपि ॥
अलकं उवाच ।

भवत्या कौत्सिता भोव्या य एते सूतिकादयः ।
अमौषां श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतो लक्षणानि ह ॥
मदालसोवाच ।

ब्राह्मणो ब्राह्मणश्चैव यावत्शेषत्वमागतौ ।
तावभौ सूतिकेत्युक्तौ तयोरन्नं विगर्हितम् ॥”
इति माकण्डेयपुराणे सदाचाराध्यायः ॥
यामनपुराणे १४ अध्याये च दृष्टव्यम् ॥
सूतिकागारं, क्ली, (सूतिकाया आगारम् ।)
प्रसवगृहम् । इति जटाधरः ॥ (यथा, हरि-
वंशे । १६३ । ४७ ।

“आहृत्य शम्बरं त्वमिहानेतोऽसि मानद ।
समरात्रे त्वसम्पूर्णं सूतिकागारमध्यतः ॥”
सूतिकागृहं, क्ली, (सूतिकाया गृहम् ।) प्रसवा-
लयः । तत्पर्यायः । अरिष्टम् २ । इत्यमरः ।
१ । २ । ८ ॥ सूतिकागृहम् ३ । इति तट्टीका ॥
सूतोगृहम् ४ सूतिगृहम् ५ । इति जटाधरः ॥
तस्याकृतियंथा,—
“अष्टहस्तायतं चारु चतुर्हस्तविशालकम् ।
प्राचीद्वारमुदगद्वारं विदध्यात् सूतिकागृहम् ॥”
इति भावप्रकाशः ॥

नत्र पिशाचानां वासो यथा,—
“सर्व्वत्रगानप्रतिधानं सूतिकागृहसेविनः ।
पृष्ठतः पाणिपादः पृष्ठग्रीवान् सुरं हंसः ॥
एवंविधान् पिशाचांश्च दृष्ट्वा ब्रह्मानुकम्पया ।
अन्तर्धानं वरं प्रादात् कामशायित्वमेव च ॥”
इति वज्रिपुराणे प्रजापतिसर्गनामाध्यायः ॥
प्रसवात् पूर्व्वं तत्संस्कारमाह साङ्ग्रायनगृहम्
काकादन्त्या मेचकधातक्या बह्व्याः कोषतक्या
कालकौतकस्य मूलानि पेषयित्वा उपलेपयेद्दिशं
युक्त्वा प्रजायते रक्षसामपहृत्ये इति । काका-
दनौ काकजङ्घा । मेचकधातकौ काकमोचिका
कोषातकौ घोषकम् । कालकौतकः यष्टिमधु-
क्रीति कल्पतरुः ॥ अतएव हरिवंशे ।

“एष मानुषको यत्नो मानुषैरेव साध्यते ।
अयतां येन देवं हि मद्भिः प्रतिहन्यते ॥
मन्त्रप्राप्तेः सुविहितैरौषधैश्चैव योजितैः ।
यत्नेन चानुकूलैर्न देवमप्यनुलोभ्यते ॥”
इत्यनुचरान् प्रति कंसवाक्यम् । इति ज्योति-
स्तत्त्वम् ॥

सूतिकागृहं, क्ली, (सूतिकाया गृहम् ।) प्रसव-
गृहम् । यथा,—
“जगाम सूतिकागृहं नारीरूपं विधाय भूः ।
जयशब्दः शङ्खशब्दो हरिशब्दो बभूव ह ॥”
इति ब्रह्मवैवर्त्ते श्रीकृष्णजन्मखण्डे ४ अध्यायः ॥
सूतिकाभवनं, क्ली, (सूतिकाया भवनम् ।) प्रसव-
गृहम् । इति हल्लायुधः ॥

सूतिकावासः, पुं, (सूतिकाया आवासः ।) प्रसव-
गृहम् । यथा,—
“सूतिकावासनिलया जन्मदा नाम देवताः ।
तासां यागनिमित्तान् शुद्धिर्जन्मनि कीर्त्तिता ।
षष्ठेऽङ्गिरात्रियागन्तु जन्मदानान् कारयेत् ॥”
इति शुद्धितत्त्वम् ॥

सूतिकारोगः, पुं, (सूतिकाया रोगः ।) नव-
प्रसूताया व्याधिभेदः । तन्निदानादि यथा,—
“मिथ्योपचारात् संक्षेपात् विशमाजीर्णभोज-
नात् ।

सूतिकायास्तु ये रोगा जायन्ते दारुणाश्च ते ॥”
मिथ्योपचारात् अनुचिताचरणात् । प्रवातादि-
सेवनात् । संक्षेपात् संक्षिप्यन्ते दोषा अनेन
इति संक्षेपः दोषजनकमन्त्रं तस्मात् । दारुणाः
कष्टसाध्याः । के ते व्याधय इत्याकाङ्क्षायांमाह
“अङ्गमर्हो ज्वरः कासः पिपासा गुरुमात्रता ।
शोथः शूलतिसारी च सूतिकारोगलक्षणम् ॥”
एतेऽङ्गमर्हादयः प्रायेण सूतिकाया भवन्तः
सूतिकारोगत्वे न लक्ष्यन्ते ॥ * ॥ ज्वरादीनां
रोगविशेषाणां निदानविशेषमाह ।

“ज्वरातीसारशोथश्च शूलानाहबलक्षयाः ।
तन्द्रारुचिप्रसेकाद्या वातश्चेत्समुद्भवाः ॥
कृच्छ्रासाध्या हि ते रोगाः क्षीणमांसबलाश्रिताः
ते सर्व्वे सूतिका नाम्ना रोगास्ते चाप्युपद्रवाः ॥”
सूतिकाभवत्वेन सूतिकानाम्ना ते रोगाः ।
आश्रयाश्रितयोरभेदोपचारात् । ते चाप्युपद्रवा
इति । त एव ज्वरादय उक्तानां रोगाणामन्य-
तमं प्रधानीकृत्योपद्रवाश्च ॥ * ॥

अथ सूतिकारोगचिकित्सा ।
“सूतिकारोगशान्त्यर्थं कुर्यात् वातहरो
क्रियाम् ।

दशमूलकृतं काथं कोष्णं दद्यात् पृष्टान्वितम् ॥
अमृतानागरसहचरभद्रोक्तपञ्चमूलकं जल-
दम् ।

श्रुतश्रीतं मधुयुक्तं शमयत्यचिरेण सूतिकातङ्गम् ॥
देवदारुवचा कुष्ठं पिप्पली विश्वमेषजम् ।
भूनिम्बकटफलं सुस्तं तिक्ताधान्यं हरीतकी ॥
गजकृष्णा सदुःस्पर्शा गोलुर्धन्यवासकः ।
हृदयतिविषा च्छिन्ना कर्कटः कृष्णजीरकः ॥

समभागान्वितैरेतैः सिन्धुरामठरुणैः ।
काथमष्टावशेषन्तु प्रसूतां पाययेत् स्त्रियम् ॥
शूलकासज्वरश्वासमूर्च्छाकम्पशिरोऽर्त्तिभिः ।
युक्तं प्रलापतड्डदाहतन्द्रातीसारवान्तिभिः ॥
निहन्ति सूतिकारोगं वातपित्तकफोद्भवम् ।
कषायो देवदार्व्वादिः सूतायाः परमौषधम् ॥”
इति देवदार्व्वादिकाथः ॥*

“जीरकः स्थूलजीरश्च शतपुष्पाहयन्तथा ।
यवानौ चाजमोदा च धान्यकं मेथिकापि च ॥
शुण्ठी कृष्णा कणामूलं चित्रकं हपुष्पापि च ।
वदरीफलचूर्णं च कुष्ठं कम्पिष्णकं तथा ॥
एतानि पलमात्राणि गुडं शतपलं मतम् ।
क्षीरं प्रस्थद्वयं दद्यात् सर्पिषः कुडवन्तथा ॥
पञ्चजीरकपाकोऽयं प्रसूतानां प्रशान्तये ।
युज्यते सूतिकारोगे योनिरोगे ज्वरे च ये ।
कासे श्वासे पाण्डुरोगे कार्यं वातामयेषु च ॥”
इति पञ्चजीरकपाकः ॥*

“आज्यस्याञ्जलियुग्ममत्र पयसः प्रस्थद्वयं खण्डित
पञ्चाशत्पलमत्र चूर्णितमथ प्रक्षिप्यते नागरम् ।
प्रस्थाप्य गुडवद्विपाच्य विधिना सृष्टितयं धान्य-
कात्
मिश्राः पञ्चपलं पलं क्षमिरिपोः साजाजि-
जीरादपि ॥

व्योषाभोददलोरगेन्द्र-सुमनस्तुद्राविड्डीनां पल
पलं नागरखण्डसंज्ञकमिदं सौभाग्यदं योषि-
ताम् ।
तट्श्वासज्वरदाहशोषशमनं सखासकासापहं
होहव्याधिविनाशनं क्षमिहरं मन्दाग्नि-सन्दी-
पनम् ॥”

दलं पत्रकम् । उरगेन्द्रसुखनागकेशरम् ।
द्राविड्डी सूक्ष्मला । सौभाग्यशुण्ठीपाकः । इति
भावप्रकाशः ॥

सूतिकाषष्ठौ, स्त्री, (सूतिकायाः षष्ठौ । सूतिका-
गृहपूज्या षष्ठौति मध्यपदलोपी कर्मधारयो
वा ।) सूतिकागारे जातबालकस्य षष्ठदिने
पूज्यदेवोविशेषः । अथ सूतिकाषष्ठौ-पूजा ।
विष्णुधर्मोत्तरे ।

“सूतिकावासनिलया जन्मदा नाम देवताः ।
तासां यागनिमित्तार्थं शुद्धिर्जन्मनि कीर्त्तिता ॥
षष्ठेऽङ्गिरात्रियागन्तु जन्मदानाच्च कारयेत् ।
रक्षणीया सदा षष्ठौ निशां तच्च विशेषतः ॥
राम ! जागरणं कार्यं जन्मदानां तथा वलिः ॥”
रामेति सम्बोधनम् ॥* तत्राशीचान्तरदोषो-
ऽपि नास्ति ।

“अशीचे तु समुत्पन्ने पुत्तजन्म यदा भवेत् ।
कर्त्तुं स्नात्कालिकी शुद्धिः पूर्वाशीचादिशु-
ध्यति ॥”

इति प्रजापतिवचनात् । पुत्तजन्मोति श्रवणात्
पितुरेवाशीचाभावः न तु मातुः कर्त्तुरिति
पुलिङ्गनिर्देशाच्च । कारयेदिति अन्त्यगोचजाभि-
प्रायेण ॥* तत्रादौ विनयकादिसंज्ञितषोडश-
माष्टकापूजनम् । तथा च कृत्यचिन्तामणौ ।